

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 14.2.2008
KOM(2008) 78 endelig

2008/0035 (CNS)

Forslag til

RÅDETS DIREKTIV

om den generelle ordning om punktafgift

(forelagt af Kommissionen)

BEGRUNDELSE

1) BAGGRUNDEN FOR FORSLAGET

• **Begrundelse og formål**

Det er nødvendigt at revidere bestemmelserne i Rådets direktiv 92/12/EØF af 25. februar 1992 om den generelle ordning for punktafgiftspligtige varer, om oplægning og omsætning heraf samt om kontrol hermed¹, for at der kan blive taget hensyn til indførelsen af systemet til kontrol af punktafgiftspligtige varers bevægelser (i det følgende benævnt EMCS). EMCS blev indført ved Europa-Parlamentets og Rådets beslutning nr. 1152/2003/EF af 16. juni 2003 om edb-mæssig registrering og kontrol af punktafgiftspligtige varers bevægelser².

Som følge heraf er det især nødvendigt at tilpasse bestemmelserne vedrørende varebevægelser under punktafgiftssuspension, således at sådanne bevægelser bliver dækket af procedurer under dette nye system. Med ændringer af den art vil der kunne opnås et forenklet, papirløst handelsmiljø, hvor punktafgiftsmyndighederne får mere integrerede, hurtigere, risikoorienterede kontrolmetoder (jf. tredje og fjerde betragtning i beslutning nr. 1152/2003/EF).

Ud over disse nye bestemmelser anses andre ændringer af reglerne i direktiv 92/12/EØF for at være nødvendige, f.eks.:

- at føre sproget i direktivet ajour, for at tage hensyn til nye lovfæstede normer
- at omarbejde teksten og gøre opbygningen mere logisk og at tage de bestemmelser ud, som ikke længere er relevante
- at tage hensyn til den lovmæssige udvikling og nye retsbegreber
- at forenkle og modernisere punktafgiftsprocedurer for at mindske punktafgiftsforpligtelserne for virksomheder, især virksomheder, der driver grænseoverskridende aktiviteter, uden at det går ud over punktafgiftskontrollen.

I betragtning af arten og omfanget af disse ændringer er det hensigtsmæssigt at erstatte direktiv 92/12/EØF i sin helhed.

Den nye tekst, der foreslås, indeholder også de væsentlige elementer fra et tidligere forslag, der skulle ændre artikel 7-10 i direktivet, og som fremgår af dokument KOM(2004) 227.³

• **Generel baggrund**

¹ EFT L 76 af 23.3.1992, s. 1. Senest ændret ved direktiv 2004/106/EF (EUT L 359 af 4.12.2004, s. 30).

² EUT L 162 af 1.7.2003, s. 5.

³ EFT C 122 af 30.4.2004, s. 44.

Direktiv 92/12/EØF sikrer, at det indre marked fungerer, hvad angår generelle forhold med tilknytning til fri bevægelighed for punktafgiftspligtige varer.

Med en revision af denne lovgivning vil retssikkerheden kunne øges for virksomhederne, og virksomheder og myndigheder vil i højere grad kunne udnytte de muligheder, som it-procedurer giver.

Rådet stoppede sine drøftelser om Kommissionens forslag om en ændring af artikel 7-10 i direktiv 92/12/EØF (i KOM/2004/227) i januar 2005 for at afvente den videre retlige udvikling samt initiativer vedrørende revision og modernisering af direktivet. Ovennævnte forslag er nu med i kapitel V i den nye tekst, der nu foreligger. Der er foretaget visse ændringer for at forbedre ordlyden og strukturen i teksten og for at tilpasse disse bestemmelser til andre ændringer angående varebevægelser under en suspensionsordning.

- **Gældende bestemmelser på det område, som forslaget vedrører**

Den forelagte tekst skal erstatte Rådets direktiv 92/12/EØF af 25. februar 1992 om den generelle ordning for punktafgiftsbelagte varer, om oplægning og omsætning heraf samt om kontrol hermed.

- **Overensstemmelse med andre EU-politikker og -mål**

Forslaget er på linje på EU's hovedpolitikker og -mål. Det forsøger at forbedre eksisterende regler og at tilpasse dem til de nuværende forhold. Formålet er at forenkle procedurer og at skabe større gennemsigtighed for handel inden for Fællesskabet, især ved hjælp af en procedure, hvor punktafgiftspligtige varebevægelser under punktafgiftssuspension finder sted under EMCS. Med den nye procedure bliver det også lettere for nationale myndigheder at gennemføre risikobaserede kontrolprocedurer.

2) **HØRING AF INTERESSEREDE PARTER OG KONSEKVENSANALYSE**

- **Høring af interesserede parter**

Den 20. januar 2006 lancerede Kommissionen en online-høring på Generaldirektoratet for Beskatning og Toldunions netsted. Høringsperioden sluttede den 30. april 2006.

Høringen var baseret på et dokument, der indeholdt oplysninger om den nuværende lovramme og forskellige aspekter af den kommende reform. I dokumentet var det understreget, at det var nødvendigt at revidere Fællesskabets lovgivning om punktafgifter for at få det nødvendige grundlag for EMCS. Der blev også givet en oversigt over andre ændringer, som kunne komme på tale i forbindelse med revisionen.

Der indkom ialt 73 bidrag. Af dem kom de 20 fra nationale og europæiske foreninger og sammenslutninger, 52 kom fra erhvervslivet, og et en halvoffentlig handelskæde. Hovedparten af respondenterne var af den opfattelse, at de eksisterende bestemmelser burde revideres og moderniseres, og at især EMCS og driften heraf burde inddrages i reglerne.

- **Ekspertbistand**

Forslaget var udarbejdet i nært samarbejde med en ekspertgruppe under Punktafgiftsudvalget (som selv var blevet nedsat ved direktiv 92/12/EØF). Kommissionens tjenestegrene havde en række bilaterale drøftelser med interesserede medlemsstater om forslaget.

- **Konsekvensanalyse**

Blandt de nye elementer i dette forslag er det vigtigste reglerne om anvendelse af EMCS. Konsekvenserne heraf skal i det væsentlige ikke tillægges den her foreslåede tekst, men beslutning nr. 1152/2003/EF, hvor oprettelsen af EMCS blev vedtaget. Som forklaret ovenfor forenkler det nye system især varebevægelser under punktafgiftssuspension, og det gør det lettere for medlemsstaterne at foretage passende kontrol.

Der hvor forslaget inddrager ændringer, der er foreslået i KOM(2004) 227, er der allerede i dette dokument foretaget en detaljeret analyse af disse ændringer.

3) **FORSLAGETS RETLIGE ELEMENTER**

- **Resumé af forslaget**

At indføre retsgrundlaget for brugen af EMCS samt nogle andre ændringer, som skal give mere gennemsigtighed i pålæggelsen af punktafgifter. I forslaget er Kommissionens tidligere forslag inddraget for at ændre artikel 7-10 i direktiv 92/12/EØF (KOM(2004) 227).

- **Retsgrundlag**

Traktatens artikel 93.

- **Subsidiaritetsprincippet**

Subsidiaritetsprincippet finder anvendelse, da forslaget ikke hører ind under Fællesskabets enekompetence.

Formålet med forslaget er at erstatte direktiv 92/12/EØF med bestemmelser, der har samme funktion, nemlig at sikre, at det indre marked fungerer, især på området punktafgiftspligtige varer.

Subsidiaritetsprincippet er overholdt, eftersom dette mål ikke i tilstrækkelig grad kan opfyldes af medlemsstaterne, men bedre kan opfyldes på fællesskabsplan.

- **Proportionalitetsprincippet**

Forslaget er i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, hvilket begrundes således:

Det foreslåede direktiv skal erstatte direktiv 92/12/EØF ved at indføre bestemmelser, der har samme mål, men under hensyntagen til den nuværende tekniske og juridiske

kontekst. Ligesom direktiv 92/12/EØF går det ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at sikre, at det indre marked fungerer, især på området punktafgiftspligtige varer.

- **Reguleringsmiddel/-form**

Foreslåede instrumenter: Direktiv.

Med forslaget erstattes direktiv 92/12/EØF af et direktiv, der har samme funktion. Ingen andre instrumenter end et direktiv ville være fyldestgørende i dette tilfælde.

4. **BUDGETMÆSSIGE VIRKNINGER**

Vedtagelsen af forslaget vil ikke få virkninger for Fællesskabets budget. Alle virkninger i den forbindelse, som vedrører installering af EMCS, er en følge af beslutning 1152/2003/EF.

5. **SUPPLERENDE OPLYSNINGER**

- **Ophævelse af gældende lovgivning**

Med vedtagelsen af forslaget vil gældende lovgivning, direktiv 92/12/EØF, blive ophævet. Der vil være en overgangsperiode, hvor medlemsstaterne stadig kan tillade varebevægelser under punktafgiftssuspension, når de ledsages af dokumenter i papirform som fastsat i nævnte direktiv.

- **Nærmere redegørelse for forslaget**

I den følgende redegørelse fokuseres der artikel for artikel på bestemmelser, som er nye, eller som er blevet væsentligt ændret i forhold til de tilsvarende bestemmelser i direktiv 92/12/EØF. Af sammenligningstabellerne, der er vedlagt det foreslåede nye direktiv, fremgår det, hvordan de nye bestemmelser ser ud i forhold til de eksisterende bestemmelser i direktiv 92/12/EØF.

Kapitel I: Almindelige bestemmelser

Af artikel 1 fremgår det, at punktafgiften er en afgift på forbruget af punktafgiftspligtige varer. Definitionen af de forskellige punktafgiftspligtige varer (som er nødvendig for nøjagtigt at kunne identificere, hvilke varer der falder ind under bestemmelserne i dette direktiv), strukturen af den punktafgift, der skal anvendes (f.eks. pr. hl; pr. alkoholgrad; pr. 1000 stk. osv.), omfanget af mulige fritagelser, samt de minimumsafgiftssatser, som medlemsstaterne skal overholde, vil blive fastsat i særdirektiver.

Artikel 2, stk. 1, svarer til artikel 5, stk. 1, i direktiv 92/12/EF. Ordet "udvinding" er dog blevet tilføjet i litra a) for at gøre det klart, at direkte udvinding fra jorden også er dækket af ordet "fremstilling", som anført i artikel 21, stk. 2, i Rådets direktiv

2003/96/EF af 27. oktober 2003 om omstrukturering af EF-bestemmelserne for beskatning af energiprodukter og elektricitet⁴.

Ifølge artikel 3, stk. 1, og artikel 3, stk. 2, skal formaliteter i forbindelse med indførsel eller udførsel, som er fastsat i Fællesskabets gældende toldbestemmelser, tilsvarende anvendes på indførsel fra eller udførsel til de områder, der er angivet i artikel 5, stk. 2, som udgør en del af Fællesskabets toldområde, men som falder uden for dette direktivs territoriale område. Disse formaliteter gælder allerede for punktafgiftspligtige varer i medfør af artikel 275 og 279 i direktiv 2006/112/EF om det fælles momssystem⁵. Men for at gøre det helt klart, er det bedst også at inddrage disse bestemmelser i nærværende direktiv.

For at undgå overlapning af procedurer er det i artikel 3, stk. 3, fastsat, at for punktafgiftspligtige varer under en toldsuspensionsprocedure eller –ordning finder bestemmelserne i dette direktiv om fremstilling, forarbejdning og oplægning samt om varebevægelser under punktafgiftssuspension ikke anvendelse.

Artikel 4 giver en række nye eller temmelig ændrede definitioner, og en række af de gamle definitioner er bibeholdt. Definitioner med normative bestemmelser, som for eksempel forpligtelsen til at have en tilladelse, er blevet flyttet til de relevante normative afdelinger.

Artikel 5 og 6 fastsætter, hvor dette direktiv og særdirektiverne om punktafgifter finder anvendelse. For at gøre det mere klart er strukturen i disse bestemmelser blevet tilpasset den struktur, der er benyttet i artikel 6 og 7 i direktiv 2006/112/EF om det fælles momssystem.

Set i forhold til direktiv 92/12/EØF er Gibraltar blevet føjet til listen over områder i artikel 5, stk. 3, (områder, der ikke udgør en del af Fællesskabets toldområde, og som nærværende direktiv og særdirektiverne hertil ikke finder anvendelse på, for på baggrund af UK tiltrædelsesakt at fjerne enhver tvivl om, at fællesskabsbestemmelserne om punktafgift også gælder for Gibraltar. Endvidere er der i artikel 5, stk. 4, om De Kanariske Øer blevet tilføjet ordene "med forbehold af sådanne tilpasningsforanstaltninger, som den meget store afstand til områderne giver anledning til", så dette stykke kommer til at svare til artikel 5, stk. 5, om de franske oversøiske departementer.

Kapitel II: Punktafgiftens indtræden

I artikel 7, stk. 1, der erstatter artikel 6, stk. 1, første afsnit, i direktiv 92/12/EØF, er henvisningen fjernet, da der automatisk sker overgang til forbrug som fastlagt i artikel 7, stk. 2, når der opstår en manko under en suspensionsordning. I artikel 7, stk. 2, der erstatter artikel 6, stk. 1, andet afsnit, i direktiv 92/12/EØF, er henvisningerne til en "uretmæssig" begivenhed, der udgør overgang til forbrug, fjernet, da begivenheder, der udgør overgang til forbrug, bør anses for at dække såvel retmæssige som uretmæssige begivenheder.

⁴ EUT L 283 af 31.10.2003, s. 51. Senest ændret ved direktiv 2004/75/EF (EUT L 157 af 30.4.2004, s. 100).

⁵ EUT L 347 af 11.12.2006, s. 1.

Artikel 7, stk. 2, andet afsnit, har en lettere ændret definition af indførsel af punktafgiftspligtige varer, som for øjeblikket gælder ifølge artikel 5, stk. 1, andet og tredje afsnit, i direktiv 92/12/EØF.

Ifølge artikel 7, stk. 4, anses afgiftspligtige varer ikke for at være overgået til forbrug i tilfælde af total ødelæggelse eller uigenkaldeligt tab, herunder tab som følge af varernes art. Denne bestemmelse erstatter og forenkler artikel 14 i direktiv 92/12/EØF. Da punktafgift er en afgift på forbruget af punktafgiftspligtige varer, er betingelsen for at anvende den foreslåede regel, enten at varerne henført under en suspensionsordning er blevet ødelagt og/eller stadig kan benyttes og derfor i praksis er overgået til – og gjort tilgængelige for – forbrug. I forhold til nuværende lovgivning vil det ikke længere være nødvendigt for de kompetente myndigheder at fastslå årsagen til, at mankoen er opstået, som hændelige begivenheder eller force majeure. En anden vigtig forskel i forhold til artikel 14 i direktiv 92/12/EØF er, at i tilfælde af varebevægelser inden for Fællesskabet under punktafgiftssuspension vil det være den medlemsstat, hvor ødelæggelsen eller tabet af varerne opstår, og ikke bestemmelsesmedlemsstaten, som træffer beslutning om anvendelse af artikel 7, stk. 4.

Af artikel 8, stk. 2, fremgår det klart, at medlemsstaterne ligeledes har kompetence til at fastlægge, hvilke procedurer der skal benyttes til godtgørelse og eftergivelse af punktafgift. Den nuværende bestemmelse (artikel 16, stk. 2, i direktiv 92/12/EØF) henviser kun til pålæggelse og opkrævning af afgifter.

Artikel 9 erstatter og forenkler artikel 20 i direktiv 92/12/EØF og giver regler for, hvordan det fastlægges, hvilken medlemsstat der kan inddrive punktafgift i tilfælde af uregelmæssigheder, der har fundet sted under punktafgiftspligtige varers bevægelser under punktafgiftssuspension. I artikel 9, stk. 3, defineres ordet "uregelmæssighed" som en situation, hvor punktafgiftspligtige varers bevægelse under punktafgiftssuspension ikke er ophørt i henhold til artikel 19, stk. 2. Det betyder at samtlige eller en del af de pågældende varer ikke er omfattet af sidstnævnte bestemmelse. Endvidere er ordet "overtrædelser" fjernet, da ordet "uregelmæssigheder" også dækker overtrædelser. Princippet i artikel 20, stk. 1, i direktiv 92/12/EØF om, at punktafgiften erlægges i den medlemsstat, hvor uregelmæssigheden har fundet sted, er allerede dækket i den nye artikel 8 og bør ikke gentages her. Artikel 9, stk. 1, omhandler kun situationer, hvor det ikke er muligt at fastslå, hvor uregelmæssigheden har fundet sted, og generaliserer reglen om, at i en sådan situation anses overgangen til forbrug for at have fundet sted i afsendelsesmedlemsstaten. Dette omfatter den situation, hvor uregelmæssigheden er blevet konstateret i en anden medlemsstat end afsendelsesmedlemsstaten, som for øjeblikket er dækket af artikel 20, stk. 2, i direktiv 92/12/EØF. Det omfatter også den situation, hvor de punktafgiftspligtige varer ikke når frem til deres bestemmelsessted, jf. artikel 20, stk. 3, i direktiv 92/12/EØF.

Artikel 10 fastsætter betingelser for godtgørelse eller eftergivelse af punktafgift ud over dem, der fremgår af artikel 31, stk. 4, og artikel 34, stk. 7, og den erstatter artikel 22, stk. 1 og 2, i direktiv 92/12/EØF. I forhold til sidstnævnte bestemmelser, som kun dækker en specifik situation, fastlægger forslaget som et generelt princip, at det er medlemsstaterne, der beslutter, i hvilke tilfælde og under hvilke betingelser der indrømmes godtgørelse eller eftergivelse af punktafgift. Godtgørelse eller eftergivelse bør dog ikke være mulig, hvis det indebærer afgiftsfrit forbrug af andre

punktafgiftspligtige varer end dem, der er omhandlet i artikel 11. Den komplicerede procedure i artikel 22, stk. 2, i direktiv 92/12/EØF kan fjernes, da den bliver overflødig, når EMCS kommer til at fungere.

Artikel 11 og 12 overtager bestemmelserne om fritagelse fra artikel 23, stk. 1 og 1a, i direktiv 92/12/EØF. Proceduren i artikel 23, stk. 2, i direktiv 92/12/EØF er ikke medtaget i forslaget. Den er aldrig blevet benyttet og kan anses for at være dækket af artikel 11, stk. 1, litra e), i forslaget.

Artikel 13 omhandler en ordning for afgiftsfrie butikker, ifølge hvilken sådanne forretninger beliggende i en lufthavn eller en havn kun kan levere punktafgiftspligtige varer fritaget for punktafgift til rejsende, der tager med fly eller skib til et tredjelandssområde eller et tredjeland. I princippet er der ingen grænser for, hvor stor en mængde varer der kan købes, eller hvor stor en værdi de må have, men medlemsstaterne kan begrænse mængden for at forhindre enhver form for svig, unddragelse eller misbrug.

Kapitel III: Fremstilling, forarbejdning og oplægning

Artikel 14 og 15 svarer til artikel 11-13 i direktiv 92/12/EØF.

Kapitel IV: Punktafgiftspligtige varers bevægelse under punktafgiftssuspension

Dette kapitel indeholder de grundlæggende bestemmelser og procedurer, som gælder for punktafgiftspligtige varers bevægelse under punktafgiftssuspension under EMCS.

Ifølge artikel 16 er der mulighed for at flytte rundt med punktafgiftspligtige varer under punktafgiftssuspension, og der er angivet forskellige bestemmelsessteder og forskellige scenarier for varebevægelsen. Ifølge stk. 1, litra b), er der mulighed for at påbegynde varebevægelsen på indførselsstedet under en godkendt, registreret afsenders ansvar. Ifølge stk. 2 kan varebevægelsen fortsætte til et direkte leveringssted, som er et sted, der er angivet af oplagshaveren eller den registrerede modtager under dennes ansvar.

Artikel 17 indeholder bestemmelser om sikkerhed, der skal stilles for at dække de risici, der er forbundet med varebevægelse under punktafgiftssuspension. Sammenlignet med artikel 15, stk. 3, i direktiv 92/12/EØF giver stk. 1 en meget bredere vifte af personer, som vil kunne stille sikkerhed, således at virksomheder bedre vil kunne tilpasse deres fiskale ansvar til det erhvervsmæssige ansvar, der er forbundet med varebevægelsen.

Artikel 18, der erstatter artikel 16 i direktiv 92/12/EØF indeholder specifikke bestemmelser om varebevægelser, der er bestemt for en registreret modtager eller en midlertidigt registreret modtager (henholdsvis benævnt "registreret erhvervsdrivende" og "ikke-registreret erhvervsdrivende" i direktiv 92/12/EØF). Bestemmelser om afgiftens forfald og betaling heraf er blevet fjernet fra denne artikel og flyttet til artikel 7. Bestemmelserne om midlertidigt registrerede modtagere er blevet tilpasset for at tage hensyn til, at tilladelser under EMCS til disse erhvervsdrivende vil kunne findes i den elektroniske database, der er omhandlet i

artikel 22 i Rådets forordning (EF) nr. 2073/2004 af 16. november 2004 om administrativt samarbejde på punktafgiftsområdet⁶.

I artikel 19 er det fastsat, hvornår en varebevægelse under punktafgiftssuspension anses for at begynde og ophøre. Det er nødvendigt for at fastslå anvendelsesområdet for de forskellige regler, der vedrører varebevægelse under punktafgiftssuspension. Det er også fastsat præcis, hvornår ansvaret for varerne flyttes til og fra den person, der er ansvarlig for varebevægelsen under punktafgiftssuspension.

Ifølge artikel 20, stk. 1, anses en varebevægelse bestående af punktafgiftspligtige varer kun for at finde sted under punktafgiftssuspension, hvis den finder sted på grundlag af et elektronisk administrativt dokument (i det følgende benævnt "e-AD"). Ifølge stk. 2 skal e-AD indsendes af afsenderen ved hjælp af det edb-system, der er udviklet i medfør af beslutning nr. 1152/2003/EF (i det følgende benævnt "edb-proceduren"). e-AD erstatter det nuværende papirbaserede ledsagedokument, der er beskrevet i artikel 18, stk. 1, i direktiv 92/12/EØF. I stk. 3-6 beskrives de forskellige trin, som et e-AD skal gennemgå, og det er fastsat, at der skal udstedes en unik administrativ referencekode (ARC), som skal være tilgængelig under hele varebevægelsen.

Stk. 7 og 8 indeholder særlige bestemmelser om henholdsvis muligheden for at annullere et e-AD, inden varebevægelsen begynder, og at ændre bestemmelsesstedet for varebevægelsen.

Ifølge artikel 21 kan dataene til det indsendte e-AD (begrænset til energiprodukter) indføres på et senere tidspunkt.

Ifølge artikel 22 kan medlemsstaterne tillade, at afsenderen opsplitter en sending af energiprodukter.

Ifølge artikel 23 og 24 skal der benyttes en elektronisk "modtagelsesrapport" eller "udførselsrapport" som bevis for, at de punktafgiftspligtige varers bevægelse er ophørt korrekt, og i artiklerne er angivet de forskellige trin, som varebevægelsen skal gennemgå. Disse rapporter erstatter det eksemplar af det papirbaserede ledsagedokument, der skal sendes tilbage til afsenderen for afslutning af ordningen, som beskrevet i artikel 19 i direktiv 92/12/EØF.

Ifølge artikel 25, stk. 2, kan der indleveres et alternativt bevis for, at varebevægelsen er ophørt korrekt, hvis der ikke er elektroniske rapporter som omhandlet i de foregående artikler. Et sådant bevis er allerede godkendt af medlemsstaterne nu på grundlag af en aftale, der er opnået i Punktafgiftsudvalget. Af hensyn til retssikkerheden bør denne mulighed medtages i direktivet.

Artikel 26 omhandler de procedurer, der skal benyttes, når edb-systemet ikke er tilgængeligt. Stk. 1 vedrører indsendelse af et e-AD og stk. 2 den erklæring, der skal indsendes af afsenderen i tilfælde af ændring af bestemmelsesstedet og opsplittning af en varebevægelse.

⁶ EUT L 359 af 4.12.2004, s. 1.

Artikel 27 afspejler den kendsgerning, at hvis EMCS skal kunne fungere ordentligt, vil det være nødvendigt med en større grad af proceduremæssig harmonisering i forhold til nuværende lovgivning. Det foreslås, at det nye direktiv fastlægger kerneelementerne i proceduren, men at en række af de tekniske detaljer vil blive taget op i gennemførelsesbestemmelser.

Ifølge artikel 28 kan medlemsstaterne forenkle procedurer for varebevægelser, som udelukkende finder sted på deres område.

Ifølge artikel 29 kan der benyttes en forenkling af formaliteterne i forbindelse med varebevægelser bestående af punktafgiftspligtige varer under punktafgiftssuspension efter aftale mellem to eller flere medlemsstater i tilfælde af hyppige og regelmæssige varebevægelser mellem bestemte økonomiske operatører. Denne bestemmelse erstatter artikel 19, stk. 2, tredje afsnit, i direktiv 92/12/EØF, som kun omhandlede færdigbehandling af ledsagedokumentet. Med artikel 29 udvides muligheden for at forenkle formaliteterne til at omfatte indsendelse af e-AD, eftersom en forenkling af færdigbehandlingen alene ikke har nogen mening i forbindelse med EMCS. Ifølge artikel 29, nr. 3), har medlemsstaterne mulighed for at forenkle procedurerne for sendinger gennem rørledninger, hvilket for øjeblikket er fastsat i Kommissionens forordning (EØF) nr. 2719/92 af 11. september 1992 om det administrative ledsagedokument ved omsætning af punktafgiftspligtige varer under afgiftssuspensionsordninger.⁷

Kapitel V: Punktafgiftspligtige varers bevægelse efter overgang til forbrug og beskatning heraf

Dette kapitel erstatter artikel 7-10 i direktiv 92/12/EØF og genoptager Kommissionens tidligere forslag om en ændring af disse artikler, jf. KOM(2004) 227 af 2. april 2004. En nærmere forklaring til dette kapitel findes i begrundelsen i KOM(2004) 227.

I kapitel V skelnes der mellem tre forskellige scenarier i forbindelse med afgiftspligtige varer, der oplægges eller sendes mellem medlemsstater efter overgang til forbrug.

- Artikel 30 vedrører bevægelser af varer, som anskaffes af privatpersoner. Denne artikel erstatter artikel 8 og 9 i direktiv 92/12/EØF og svarer til artikel 1, nr. 2) og 3), i forslaget i KOM(2004) 227.
- Artikel 31-33 vedrører punktafgiftspligtige varer, som allerede er overgået til forbrug i en medlemsstat, og som er oplagt til handelsmæssige formål i en anden medlemsstat. Denne artikel erstatter artikel 7 i direktiv 92/12/EØF og svarer til artikel 1, nr. 1), i forslaget i KOM(2004) 227.
- Artikel 34 omhandler procedurer, der gælder for salg foretaget af erhvervsdrivende, der direkte eller indirekte tager ansvaret for transporten af punktafgiftspligtige varer til privatpersoner, der er etableret i en anden

⁷ EFT L 276 af 19.9.1992, s. 1. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 1792/2006 (EUT L 362 af 20.12.2006, s. 1).

medlemsstat (såkaldt "fjernsalg"). Denne artikel erstatter artikel 10 i direktiv 92/12/EØF og svarer til artikel 1, nr. 4), i forslaget i KOM(2004) 227.

I artikel 35 er der fastlagt en tilsvarende behandling i forbindelse med ødelæggelse eller tab af punktafgiftspligtige varer, der transporteres mellem medlemsstater efter at være overgået til forbrug, samt ødelæggelse eller tab, der opstår under en varebevægelse under punktafgiftssuspension.

Artikel 36 gør det samme for behandling af uregelmæssigheder. Disse bestemmelser svarer til artikel 1, nr. 5), i forslaget i KOM (2004) 227.

Kapitel VI: Andet

Artikel 37 giver medlemsstaterne mulighed for på deres eget område at foreskrive brug af afgifts- eller skattemærker. Sammenlignet med artikel 21 i direktiv 92/12/EØF er stk. 1 blevet suppleret for at gøre det klart, at der også kan kræves afgiftsmærker eller godkendelsesmærker, når varer bliver transporteret til en medlemsstat uden for punktafgiftssuspension, i de situationer, der henvises til i artikel 31 og 34 i forslaget. Desuden indeholder artikel 37 en række bestemmelser, som i lyset af dommen afsagt af Domstolen for De Europæiske Fællesskaber i sag C-374/06, *BATIG* gør det klart, at sådanne mærker ikke må give anledning til en dobbelt afgiftsbyrde, hverken direkte eller indirekte. Det sidste stykke i artikel 21 i direktiv 92/12/EØF er ikke medtaget i forslaget, da brugen af e-AD allerede er angivet med henvisningen til artikel 7, stk. 1, i artikel 37, stk. 1.

Ifølge artikel 38 kan medlemsstaterne fritage mindre vinproducenter for kravene i kapitel III og IV.

Artikel 39 svarer til artikel 23, stk. 5, i direktiv 92/12/EØF.

Kapitel VII: Afsluttende bestemmelser

Artikel 40 omhandler Punktafgiftsudvalget, som bliver udpeget som et reguleringsudvalg i henhold til Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen⁸. Ifølge artikel 41 skal udvalget desuden undersøge alle spørgsmål, der rejses af formanden, og drøfte anvendelse af fællesskabsbestemmelserne om punktafgifter.

Ved artikel 42 ophæves nuværende direktiv 92/12/EØF den 1. april 2009, hvilket er den dato, hvor anvendelsen af edb-systemet påregnes at træde i kraft. Ifølge artikel 43 kan medlemsstaterne i en overgangsperiode, der ophører 31. december 2009, tillade, at nogle af bestemmelserne om brugen af den papirbaserede procedure til kontrol af punktafgiftspligtige varebevægelser under punktafgiftssuspension i medfør af direktiv 92/12/EØF fortsat kan finde anvendelse. For varebevægelser, der er påbegyndt under bestemmelserne i direktiv 92/12/EØF, vil brugen af formaliteterne til afslutning af proceduren skulle følge bestemmelserne i dette direktiv.

⁸ EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23. Senest ændret ved beslutning 2006/512/EF (EUT L 200 af 22.7.2006, s. 11).

Forslag til

RÅDETS DIREKTIV

om den generelle ordning om punktafgift

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR -

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 93,

under henvisning til forslag fra Kommissionen⁹,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet¹⁰,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg¹¹, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Rådets direktiv 92/12/EØF af 25. februar 1992 om den generelle ordning for punktafgiftspligtige varer, om oplægning og omsætning heraf samt om kontrol hermed¹² er blevet ændret væsentligt ved flere lejligheder. Da der skal foretages yderligere ændringer, bør direktivet af klarhedshensyn erstattes.
- (2) Det er nødvendigt, at betingelserne for at pålægge punktafgifter på varer, der er omfattet af direktiv 92/12/EØF, i det følgende benævnt "punktafgiftspligtige varer", forbliver harmoniserede for at sikre, at det indre marked fungerer.
- (3) Det er relevant at angive, hvilke punktafgiftspligtige varer dette direktiv gælder for, og med henblik herpå henviser til Rådets direktiv 92/83/EØF af 19. oktober 1992 om harmonisering af punktafgiftsstrukturen for alkohol og alkoholholdige drikkevarer¹³, Rådets direktiv 92/84/EØF af 19. oktober 1992 om indbyrdes tilnærmelse af punktafgiftssatserne for alkohol og alkoholholdige drikkevarer¹⁴, Rådets direktiv 95/59/EF af 27. november 1995 om forbrugsbeskatning af forarbejdet tobak bortset fra omsætningsafgift¹⁵, Rådets direktiv 92/79/EØF af 19. oktober 1992 om indbyrdes tilnærmelse af cigaretafgifterne¹⁶, Rådets direktiv 92/80/EØF af 19. oktober 1992 om indbyrdes tilnærmelse af afgifterne på andre former for forarbejdet tobak end

⁹ EUT C [...] af [...], s. [...].

¹⁰ EUT C [...] af [...], s. [...].

¹¹ EUT C [...] af [...], s. [...].

¹² EFT L 76 af 23.3.1992, s. 1. Senest ændret ved direktiv 2004/106/EF (EUT L 359 af 4.12.2004, s. 30).

¹³ EFT L 316 af 31.10.1992, s. 21. Senest ændret ved tiltrædelsesakten fra 2005.

¹⁴ EFT L 316 af 31.10.1992, s. 29.

¹⁵ EFT L 291 af 6.12.1995, s. 40. Senest ændret ved direktiv 2002/10/EF (EFT L 46 af 16.2.2002, s. 26).

¹⁶ EFT L 316 af 31.10.1992, s. 8. Senest ændret ved direktiv 2003/117/EF (EUT L 333 af 20.12.2003, s. 49).

cigaretter¹⁷ og Rådets direktiv 2003/96/EF af 27. oktober 2003 om omstrukturering af EF-bestemmelserne for beskatning af energiprodukter og elektricitet¹⁸.

- (4) Punktafgiftspligtige varer kan pålægges andre indirekte afgifter, som tjener specifikke formål. I så fald bør medlemsstaterne dog for ikke at ødelægge virkningen af fællesskabsregler om indirekte afgifter overholde visse væsentlige elementer i disse regler.
- (5) For at sikre fri bevægelighed bør beskatning af andre varer end afgiftspligtige varer ikke give anledning til formaliteter ved grænsepassage.
- (6) Det er nødvendigt at sikre, at formaliteterne overholdes, når punktafgiftspligtige varer sendes fra områder, der er defineret som værende en del af Fællesskabets toldområde, men som er udelukket fra dette direktivs anvendelsesområde, til områder, som også er defineret således, men som direktivet gælder for.
- (7) Eftersom der ved suspensionsprocedurer under Rådets forordning (EF) nr. 2913/92 af 12. oktober 1992 om indførelse af en EF-toldkodeks¹⁹ kræves passende kontrol, så længe punktafgiftspligtige varer er omfattet af bestemmelserne i pågældende forordning, er det ikke nødvendigt med en særskilt anvendelse af et system til kontrol af punktafgifter i den periode, hvor de punktafgiftspligtige varer er omfattet af en af Fællesskabets toldsuspensionsprocedurer eller—ordninger.
- (8) Eftersom det fortsat er nødvendigt for det indre markeds funktion, at begrebet punktafgift, og forfaldsbetingelserne herfor, er det samme i alle medlemsstater, er det nødvendigt at gøre det klart på fællesskabsplan, hvornår punktafgiftspligtige varer overgår til forbrug.
- (9) Eftersom punktafgift er en afgift på forbruget af visse varer, bør afgiften ikke forfalde for punktafgiftspligtige varer, der er blevet ødelagt eller gået uigenkaldeligt tabt, uanset hvordan omstændighederne er ved ødelæggelsen eller tabet.
- (10) Ordninger vedrørende opkrævning og godtgørelse af afgift har indvirkning på det indre markeds funktion og bør derfor følge ikke-diskriminerende kriterier.
- (11) I tilfælde af en uregelmæssighed bør punktafgiften skulle betales i den medlemsstat, på hvis område den uregelmæssighed er begået, som har ført til overgangen til forbrug. Hvis det ikke er muligt at fastslå, hvor overgangen til forbrug har fundet sted, bør der fastsættes et sted, hvor overgangen til forbrug anses for at have fundet sted. Af hensyn til retssikkerheden og for at undgå dobbeltbeskatning bør der udpeges en enkelt medlemsstat i den forbindelse.
- (12) Ud over de tilfælde af godtgørelse, der er omhandlet i dette direktiv, bør medlemsstaterne, såfremt formålet med dette direktiv tillader det, kunne godtgøre punktafgift, som er betalt for punktafgiftspligtige varer, der er overgået til forbrug.

¹⁷ EFT L 316 af 31.10.1992, s. 10. Senest ændret ved direktiv 2003/117/EF.

¹⁸ EUT L 283 af 31.10.2003, s. 51. Senest ændret ved direktiv 2004/75/EF (EUT L 157 af 30.4.2004, s. 100).

¹⁹ EFT L 302 af 19.10.1992, s. 1. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 1791/2006. (EUT L 363 af 20.12.2006, s. 1).

- (13) Reglerne og betingelserne for leverancer, som er fritaget for punktafgift, bør forblive harmoniserede. For punktafgiftsfritagne leverancer til organisationer, der er beliggende i andre medlemsstater, bør der gøres brug af en fritagelsesattest.
- (14) Det bør klart fremgå, i hvilke situationer afgiftsfrit salg til rejsende, der forlader Fællesskabets område, er tilladt.
- (15) Eftersom der skal foretages kontrol i produktionsenheder og oplagssteder for at sikre, at den skyldige afgift bliver opkrævet, er det nødvendigt at bibeholde en oplagsprocedure, som er baseret på bevillinger fra de kompetente myndigheder, for at gøre det lettere at foretage en sådan kontrol.
- (16) Det er også nødvendigt at fastsætte krav, som godkendte oplagshavere og erhvervsdrivende, der ikke er godkendte oplagshavere, skal opfylde.
- (17) Det bør være muligt at sende punktafgiftspligtige varer inden for Fællesskabet under punktafgiftssuspension, inden de overgår til forbrug, og en sådan varebevægelse bør være tilladt fra et afgiftsoplag til forskellige bestemmelsessteder, navnlig et andet afgiftsoplag, men også til steder svarende til formålene med dette direktiv.
- (18) Punktafgiftspligtige varebevægelser under afgiftssuspension bør også være tilladt fra det sted, hvor varerne indføres, til deres bestemmelsessteder, og der bør derfor fastsættes bestemmelse om, hvilken status den person, der sender varerne fra dette indførselssted, skal have.
- (19) For at sikre, at punktafgiften bliver betalt, hvis punktafgiftsbevægelsen ikke bliver afsluttet, bør medlemsstaterne kræve en sikkerhed, som kan stilles af enhver af de hovedaktører, der er involveret i bevægelsen, på de vilkår, der er fastsat af medlemsstaterne.
- (20) For at sikre, at afgifterne bliver opkrævet til de satser, der er fastlagt af medlemsstaterne, er det nødvendigt, at de kompetente myndigheder kan følge punktafgiftspligtige varers bevægelser, og der bør derfor indføres bestemmelse om et kontrolsystem for sådanne varer.
- (21) Med henblik herpå er det relevant at benytte det edb-system, der blev indført ved Europa-Parlamentets og Rådets beslutning nr. 1152/2003/EF af 16. juni 2003 om edbmæssig registrering og kontrol af punktafgiftspligtige varers bevægelser²⁰. Med brug af dette system vil de nødvendige formaliteter kunne gennemføres hurtigere set i forhold til et papirbaseret system, og det vil gøre det lettere at kontrollere punktafgiftspligtige varers bevægelse under punktafgiftssuspension.
- (22) Det er hensigtsmæssigt at fastlægge, hvorledes erhvervsdrivende skal underrette skattemyndighederne i medlemsstaterne om forsendelser af punktafgiftspligtige varer, der er afsendt eller modtaget. Der bør tages behørigt hensyn til det forhold, at nogle modtagere ikke er tilknyttet edb-systemet, men at de kan modtage punktafgiftspligtige varer, der er under afgiftssuspension.

²⁰ EUT L 162 af 1.7.2003, s. 5.

- (23) For at sikre, at reglerne for varebevægelse under punktafgiftssuspension fungerer, som de skal, bør det gøres klart, hvordan betingelserne for påbegyndelse af bevægelsen er, og hvordan ansvaret afsluttes.
- (24) Det er nødvendigt at fastsætte, hvilke procedurer der skal anvendes, hvis edb-systemet ikke er tilgængeligt.
- (25) Medlemsstaterne bør kunne indføre en særlig ordning for punktafgiftspligtige varebevægelser under afgiftssuspension, som udelukkende finder sted på deres eget område, eller indgå bilaterale ordninger med andre medlemsstater for at opnå forenkling.
- (26) Den stigende mængde erhvervsmæssige transaktioner, der foregår via internettet, og ophævelsen af afgiftsfrit salg til personer, der rejser inden for Fællesskabet, har resulteret i, at der gøres mere brug af bestemmelserne i direktiv 92/12/EØF om varebevægelser inden for Fællesskabet, enten til erhvervsmæssige formål eller af private, af varer, hvor punktafgiften allerede er blevet betalt i en medlemsstat. Det er relevant at gøre det klart, hvilke beskatnings- og procedureregler der gælder for varebevægelser, hvor punktafgiften allerede er blevet betalt i en medlemsstat.
- (27) Ifølge princippet for det indre marked skal punktafgiften forfalde i den medlemsstat, hvor de punktafgiftspligtige varer er anskaffet, når de anskaffes af privatpersoner til eget brug og de selv transporterer dem. Dette princip bør også gælde for punktafgiftspligtige varer, der er beregnet til eget brug for en privatperson, men som transporteres af tredjemand på vegne af den pågældende privatperson, eftersom sådanne transaktioner er rent private. Af sundhedsmæssige hensyn bør dette princip dog ikke udvides til at dække forarbejdet tobak, der transporteres på vegne af en privatperson.
- (28) Det bør være fastsat, at princippet om beskatning i den medlemsstat, hvor varerne anskaffes, også gælder for varer, der sendes af en privatperson til en anden uden betaling, hverken direkte eller indirekte.
- (29) Hvis punktafgiftspligtige varer efter at være overgået til forbrug i en medlemsstat bliver oplagt i en anden medlemsstat, er det nødvendigt at fastslå, om der skal betales punktafgift i den anden medlemsstat. I den forbindelse er det især nødvendigt at definere begrebet "erhvervsmæssige formål".
- (30) Hvis punktafgiftspligtige varer købes af personer, som ikke er godkendte oplagshavere, og de sendes eller transporteres direkte eller indirekte af sælger eller på dennes vegne, bør de være omfattet af punktafgift i bestemmelsesmedlemsstaten, og det bør fastsættes, hvilken procedure sælgeren skal følge.
- (31) For at undgå interessekonflikter mellem medlemsstaterne og dobbeltbeskatning, i tilfælde af at punktafgiftspligtige varer, der allerede er overgået til forbrug i en medlemsstat, flyttes rundt inden for Fællesskabet, bør det fastsættes, i hvilke situationer punktafgiftspligtige varer efter at være overgået til forbrug er genstand for uregelmæssigheder.
- (32) Hvis der ikke er et fælles system til afgiftsoprævning, bør medlemsstaterne kunne fastsætte, at varer, der overgår til forbrug, skal være forsynet med afgiftsmærker eller

nationale godkendelsesmærker. Anvendelse af sådanne mærker må dog ikke skabe hindringer for samhandelen inden for Fællesskabet. Eftersom brugen af disse mærker ikke må give anledning til dobbeltbeskatning, hverken direkte eller indirekte, bør det gøres klart, at et beløb, der er betalt eller stillet som sikkerhed for at få sådanne mærker, skal godtgøres, eftergives eller frigives af den medlemsstat, som udstedte mærkerne, hvis punktafgiften er forfaldet og er blevet opkrævet i en anden medlemsstat.

- (33) De normale krav, der gælder for punktafgiftspligtige varers bevægelser og kontrol heraf, kan betyde en uforholdsmæssig stor administrativ byrde for mindre vinproducenter. Derfor bør medlemsstaterne kunne fritage disse producenter for visse krav.
- (34) Der bør tages højde for, at der med hensyn til punktafgiftspligtige varer, som benyttes som forsyninger i skibe og fly, endnu ikke er fundet en tilfredsstillende fælles fremgangsmåde.
- (35) Foranstaltninger til gennemførelse af dette direktiv bør vedtages i overensstemmelse med Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen²¹.
- (36) For at medlemsstaterne kan få tid til at tilpasse sig til det elektroniske kontrolsystem for varebevægelser under punktafgiftssuspension, bør der være en overgangsperiode for medlemsstaterne, hvor en sådan bevægelse fortsat vil kunne foregå efter formaliteterne i direktiv 92/12/EØF.
- (37) Da målet for dette direktiv, nemlig at sikre fælles ordninger for visse aspekter af punktafgift, ikke i tilstrækkelig grad kan opfyldes af medlemsstaterne og derfor på grund af foranstaltningens omfang og virkninger bedre kan gennemføres på fællesskabsplan, kan Fællesskabet træffe foranstaltninger i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet, jf. traktatens artikel 5. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går dette direktiv ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå dette mål -

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

KAPITEL I

Almindelige bestemmelser

Artikel 1

I dette direktiv fastlægges den almindelige ordning om punktafgift, der direkte eller indirekte pålægges forbruget af følgende varer, i det følgende benævnt "punktafgiftspligtige varer":

²¹ EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23. Ændret ved beslutning 2006/512/EF. (EUT L 200 af 22.7.2006, s. 11).

- 1) energiprodukter og elektricitet omfattet af direktiv 2003/96/EF
- 2) alkohol og alkoholholdige drikkevarer omfattet i direktiv 92/83/EØF og 92/84/EØF
- 3) forarbejdet tobak omfattet af direktiv 95/59/EF, 92/79/EØF og 92/80/EØF.

Artikel 2

1. Følgende pålægges punktafgift:
 - a) fremstilling, herunder udvinding, af punktafgiftspligtige varer inden for Fællesskabets område
 - b) indførsel af punktafgiftspligtige varer i Fællesskabets område.
2. Medlemsstaterne kan anvende andre afgifter på punktafgiftspligtige varer til særlige formål, forudsat at disse afgifter er i overensstemmelse med de af Fællesskabets afgiftsregler, der gælder for punktafgift eller moms, for så vidt angår bestemmelse af afgiftsgrundlaget, afgiftsberegning, afgiftens forfald og kontrol af afgiften.
3. Medlemsstaterne bevarer retten til at pålægge:
 - a) afgifter på andre produkter end punktafgiftspligtige varer
 - b) afgifter på levering af tjenesteydelser, herunder tjenesteydelser i forbindelse med punktafgiftspligtige varer, forudsat at de ikke har karakter af omsætningsafgifter.

Påleggelsen af sådanne afgifter må dog ikke ved samhandel mellem medlemsstater give anledning til formaliteter i forbindelse med grænsepassage.

Artikel 3

1. De formaliteter, der er fastsat i Fællesskabets toldbestemmelser for indførsel af varer i Fællesskabets toldområde, finder tilsvarende anvendelse på indpassage af punktafgiftspligtige varer i Fællesskabet fra et af de områder, der er angivet i artikel 5, stk. 2.
2. De formaliteter, der er fastsat i Fællesskabets toldbestemmelser for udførsel af varer fra Fællesskabets toldområde, finder tilsvarende anvendelse på udførsel af punktafgiftspligtige varer fra Fællesskabet til et af de områder, der er angivet i artikel 5, stk. 2.
3. Kapitel III og IV finder ikke anvendelse på punktafgiftspligtige varer, der er omfattet af en toldsuspensionsprocedure eller –ordning.

Artikel 4

I dette direktiv og gennemførelsesbestemmelserne hertil forstås ved:

- 1) *afgiftssuspensionsordning*: en afgiftsordning, der anvendes på fremstilling, forarbejdning, oplægning eller bevægelse af punktafgiftspligtige varer, som ikke er omfattet af en toldsuspensionsprocedure eller -ordning, og hvor punktafgiften er suspenderet
- 2) *toldsuspensionsprocedure eller -ordning*: alle de ordninger, der er omhandlet i forordning (EØF) nr. 2913/92 vedrørende toldkontrol, som ikke-fællesskabsvarer vil blive underkastet ved deres indpassage i Fællesskabets toldområde, midlertidig oplagring, frizoner eller frilagre, samt alle de ordninger, der er omhandlet i artikel 84, stk. 1, litra a), i nævnte forordning
- 3) *medlemsstat og en medlemsstats område*: det område, som hver enkelt medlemsstat i Fællesskabet udgør, og som er omfattet af traktaten, jf. traktatens artikel 299, med undtagelse af alle de områder, som er angivet i artikel 5, stk. 2 eller 3
- 4) *Fællesskabet og Fællesskabets område*: medlemsstaternes samlede område som defineret i nr. 3).

Artikel 5

1. Dette direktiv og de i artikel 1 nævnte direktiver finder anvendelse på Fællesskabets område.
2. Dette direktiv og de i artikel 1 nævnte direktiver finder ikke anvendelse på følgende områder, der udgør en del af Fællesskabets toldområde:
 - a) De Kanariske Øer
 - b) de franske oversøiske departementer
 - c) Ålandsøerne
 - d) Kanaløerne.
3. Dette direktiv og de i artikel 1 nævnte direktiver finder ikke anvendelse på følgende områder, der ikke udgør en del af Fællesskabets toldområde:
 - a) øen Helgoland
 - b) området Büsingen
 - c) Ceuta
 - d) Melilla
 - e) Livigno
 - f) Campione d'Italia
 - g) den italienske del af Luganosøen

- h) Gibraltar.
4. Spanien kan ved en erklæring meddele, at dette direktiv og de i artikel 1 nævnte direktiver finder anvendelse på De Kanariske Øer fra den første dag i den anden måned, efter at erklæringen er afgivet, for så vidt angår samtlige eller nogle af de punktafgiftspligtige varer, der er nævnt i artikel 1, med forbehold af sådanne tilpasningsforanstaltninger, som den meget store afstand til områderne giver anledning til.
 5. Frankrig kan ved en erklæring meddele, at dette direktiv og de i artikel 1 nævnte direktiver finder anvendelse på de franske oversøiske departementer fra den første dag i den anden måned, efter at erklæringen er afgivet, for så vidt angår samtlige eller nogle af de punktafgiftspligtige varer, der er nævnt i artikel 1, med forbehold af sådanne tilpasningsforanstaltninger, som den meget store afstand til områderne giver anledning til.
 6. Bestemmelserne i dette direktiv er ikke til hinder for, at Grækenland opretholder den særstatus, som Athos-bjerget nyder godt af, og som er garanteret ved artikel 105 i den græske forfatning.

Artikel 6

1. Under hensyntagen til de konventioner og traktater, som er indgået med henholdsvis Frankrig, Det Forenede Kongerige, Italien og Cypern, betragtes Fyrstendømmet Monaco, Isle of Man, San Marino og Det Forenede Kongeriges suveræne baseområder Akrotiri og Dhekelia ved anvendelsen af dette direktiv ikke som tredjelande.
2. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at punktafgiftspligtige varebevægelser med oprindelse i eller bestemt for:
 - a) Fyrstendømmet Monaco behandles som varebevægelser med oprindelse i eller bestemt for Frankrig
 - b) Isle of Man behandles som varebevægelser med oprindelse i eller bestemt for Det Forenede Kongerige
 - c) San Marino behandles som varebevægelser med oprindelse i eller bestemt for Italien
 - d) Det Forenede Kongeriges suveræne baseområder Akrotiri og Dhekelia behandles som varebevægelser med oprindelse i eller bestemt for Cypern.
3. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at punktafgiftspligtige varebevægelser med oprindelse i eller bestemt for Jungholz og Mittelberg (Kleines Walsertal) behandles som varebevægelser med oprindelse i eller bestemt for Tyskland.

KAPITEL II

Punktafgiftens indtræden

AFDELING 1

TID OG STED FOR PUNKTAFGIFTENS FORFALD

Artikel 7

1. Punktafgiften forfalder ved overgangen til forbrug.
Overgangen til forbrug fastsættes i henhold til stk. 2, 3 og 4.
2. Overgang til forbrug er et af følgende:
 - a) når punktafgiftspligtige varer forlader en afgiftssuspensionsordning
 - b) når der fremstilles punktafgiftspligtige varer uden for en afgiftssuspensionsordning
 - c) når punktafgiftspligtige varer indføres.

For så vidt angår litra c), finder indførslen af punktafgiftspligtige varer sted, når punktafgiftspligtige varer kommer ind i Fællesskabets område uden at være omfattet af en toldsuspensionsprocedure eller –ordning, eller når de frigives fra en toldsuspensionsprocedure eller –ordning.

Men hvis punktafgiftspligtige varer umiddelbart efter indførslen henføres under en afgiftssuspensionsordning, anses de ikke for at være overgået til forbrug.
3. I de situationer, der er nævnt i artikel 16, stk. 1, litra a), nr. ii), og i artikel 16, stk. 2, anses punktafgiftspligtige varer for overgået til forbrug, når varerne modtages af den registrerede modtager, eller på tidspunktet for den direkte levering.
4. Ved total ødelæggelse eller uigenkaldeligt tab af punktafgiftspligtige varer, herunder tab som følge af disse varers art, anses varerne ikke for at være overgået til forbrug.
Tabet eller ødelæggelsen af de pågældende punktafgiftspligtige varer skal bevises på tilfredsstillende vis for de kompetente myndigheder.
For så vidt angår første afsnit, er en vare gået uigenkaldeligt tabt, når den er blevet totalt uanvendelig for enhver.
5. Hver enkelt medlemsstat fastlægger sine regler og betingelser for, hvordan de i stk. 4 nævnte tab som følge af varenes art fastslås.

Artikel 8

Betingelserne for punktafgiftens forfald og punktafgiftssatsen er dem, der gælder på forfaldsdatoen i den medlemsstat, hvor overgangen til forbrug sker.

Der pålægges og opkræves og, hvor det er relevant, godtgøres eller eftergives punktafgift efter en procedure, som fastlægges af den enkelte medlemsstat. Medlemsstaterne anvender de samme procedurer for indenlandske varer og varer fra andre medlemsstater.

Artikel 9

1. Hvis der opstår en uregelmæssighed under en varebevægelse under punktafgiftssuspension, og den giver anledning til overgang til forbrug af punktafgiftspligtige varer, og det ikke er muligt at fastslå, hvor overgangen til forbrug fandt sted, anses overgangen for at have fundet sted i afsendelsesmedlemsstaten.

Men hvis det inden udløbet af en periode på tre år regnet fra den dato, hvor varebevægelsen begyndte i henhold til artikel 19, stk. 1, påvises, i hvilken medlemsstat overgangen til forbrug faktisk har fundet sted, underretter den pågældende medlemsstat de kompetente myndigheder i afsendelsesmedlemsstaten.

Hvis punktafgiften er blevet pålagt i afsendelsesmedlemsstaten, skal den godtgøres eller eftergives, så snart der foreligger bevis for, at den er blevet opkrævet i den anden medlemsstat.

2. Hvis tidspunktet for overgangen til forbrug ikke kendes, anses overgangen for at have fundet sted på det tidspunkt, hvor de punktafgiftspligtige varer blev afsendt.
3. For så vidt angår stk. 1, forstås ved en uregelmæssighed en situation, hvor varebevægelsen ikke er ophørt i henhold til artikel 19, stk. 2.

AFDELING 2

GODTGØRELSE OG EFTERGIVELSE

Artikel 10

Ud over de tilfælde, der er nævnt i artikel 31, stk. 4, og artikel 34, stk. 7, kan medlemsstaterne, hvis en erhvervsdrivende under udøvelsen af sit erhverv anmoder derom, indrømme godtgørelse eller eftergivelse af punktafgift for punktafgiftspligtige varer, som er overgået til forbrug, forudsat at godtgørelsen eller eftergivelsen ikke giver anledning til andre fritagelser end dem, der er angivet i artikel 11.

AFDELING 3

FRITAGELSER

Artikel 11

1. Punktafgiftspligtige varer, herunder dem, der allerede er overgået til forbrug, er fritaget for betaling af punktafgift, når de er bestemt til:
 - a) diplomatiske eller konsulære forbindelser
 - b) internationale organisationer, der er anerkendt som sådanne af de offentlige myndigheder i værtsmedlemsstaten, og af medlemmer af disse organisationer, inden for de rammer og på de betingelser, der er fastsat ved internationale konventioner om oprettelse af disse organisationer eller ved aftaler om hjemsted
 - c) styrkerne i enhver anden stat, der er part i Den Nordatlantiske Traktat, end den medlemsstat, hvor punktafgiften forfalder, til brug for disse styrker og det civile personale, der ledsager dem, eller til forsyning af deres messer eller kantiner
 - d) Det Forenede Kongeriges væbnede styrker, der er udstationeret på øen Cypern i medfør af traktaten om oprettelse af Republikken Cypern af 16. august 1960, til brug for disse styrker og det civile personale, der ledsager dem, eller til forsyning af deres messer eller kantiner
 - e) forbrug inden for rammerne af en aftale, som er indgået med tredjelande eller internationale organisationer, forudsat at en sådan aftale er tilladt eller godkendt, for så vidt angår fritagelse for moms.
2. Fritagelser finder anvendelse på de betingelser og med de begrænsninger, der er fastsat af værtsmedlemsstaten. Medlemsstaterne kan indrømme fritagelse i form af tilbagebetaling af punktafgiften.

Artikel 12

Med forbehold af artikel 20, stk. 1, skal punktafgiftspligtige varer, der sendes under afgiftssuspension til en af de i artikel 11, stk. 1, nævnte modtagere, ledsages af en fritagelsesattest.

Kommissionen fastlægger efter proceduren i artikel 40, stk. 2, fritagelsesattestens form og indhold.

Artikel 13

1. Medlemsstaterne kan fritage punktafgiftspligtige varer for betaling af punktafgift, når de leveres af afgiftsfrie butikker og medbringes af rejsende, der tager med fly eller skib til et tredjelandssområde eller et tredje land, i deres personlige bagage.
2. Varer, der udleveres om bord på et fly eller et skib under fly- eller sørejsen til et tredjelandssområde eller et tredjeland, behandles på samme måde som varer leveret af afgiftsfrie butikker.
3. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at fritagelserne i stk. 1 og 2 anvendes på en sådan måde, at det forhindrer enhver form for svig, unddragelse og misbrug.
4. I denne artikel forstås ved:
 - a) *tredjelandssområde*: de områder der er angivet i artikel 5, stk. 2 og 3
 - b) *afgiftsfri butik*: en forretning beliggende i en lufthavn eller en havn, som opfylder de betingelser, der er fastsat af de kompetente offentlige myndigheder, navnlig i henhold til stk. 3
 - c) *rejsende til et tredjelandssområde eller til et tredjeland*: enhver passager i besiddelse af rejsehjemmel til en fly- eller sørejse, hvorpå en lufthavn eller en havn beliggende i et tredjelandssområde eller et tredjeland står angivet som det umiddelbare bestemmelsessted.

KAPITEL III

Fremstilling, forarbejdning og oplægning

Artikel 14

1. Hver medlemsstat fastsætter sine egne regler om fremstilling, forarbejdning og oplægning af punktafgiftspligtige varer, for så vidt angår dette direktiv.
2. Fremstilling, forarbejdning og oplægning af punktafgiftspligtige varer anses kun for at finde sted under punktafgiftssuspension, hvis disse aktiviteter foregår i lokaler, der er godkendt i henhold til stk. 3.
3. De kompetente myndigheder i medlemsstaterne godkender som "afgiftsoplæg" lokaler, der benyttes til fremstilling, forarbejdning og oplægning af punktafgiftspligtige varer samt til modtagelse eller afsendelse heraf under afgiftssuspensionsordninger.

Artikel 15

1. Oprettelse og drift af et afgiftsoplag af en fysisk eller juridisk person, i det følgende benævnt en "godkendt oplagshaver", er betinget af en bevilling fra de kompetente myndigheder i den medlemsstat, hvor afgiftsoplaget er beliggende.

Bevillingen kan ikke udelukkende afvises med den begrundelse, at den fysiske eller juridiske person er etableret i en anden medlemsstat og agter at drive afgiftsoplaget gennem en repræsentant eller en afdeling i bevillingsmedlemsstaten.

Bevillingen skal omfatte de i artikel 14, stk. 3, omhandlede aktiviteter.

2. Den godkendte oplagshaver skal:
 - a) om nødvendigt stille en sikkerhed for at dække den risiko, der er forbundet med fremstilling, forarbejdning og oplægning af punktafgiftspligtige varer
 - b) opfylde de krav, som er fastsat af den medlemsstat, på hvis område afgiftsoplaget er beliggende
 - c) for hvert enkelt afgiftsoplag føre en fortegnelse over lagerbeholdning og de punktafgiftspligtige varers bevægelser
 - d) bringe alle punktafgiftspligtige varer, der er under punktafgiftssuspension, ind i afgiftsoplaget, så snart de ankommer
 - e) acceptere enhver kontrolforanstaltning eller optælling.

Betingelserne for den i litra a) nævnte sikkerhed fastsættes af de kompetente myndigheder i den medlemsstat, hvor afgiftsoplaget er godkendt.

KAPITEL IV

Punktafgiftspligtige varers bevægelser under punktafgiftssuspension

AFDELING 1

GENERELT

Artikel 16

1. Punktafgiftspligtige varer kan flyttes under punktafgiftssuspension inden for Fællesskabets område:
 - (a) fra et afgiftsoplag til et af følgende bestemmelsessteder:
 - i) et andet afgiftsoplag

- ii) en fysisk eller juridisk person, der på betingelser fastsat af de kompetente myndigheder i bestemmelsesmedlemsstaten er godkendt af disse myndigheder til at modtage punktafgiftspligtige varer under punktafgiftssuspension, som er sendt fra en anden medlemsstat, i det følgende benævnt den "registrerede modtager"
 - iii) et sted, hvor de punktafgiftspligtige varer forlader Fællesskabets område, jf. artikel 24, stk. 1
 - iv) en modtager som omhandlet i artikel 11, stk. 1, hvis varerne sendes fra en anden medlemsstat
- b) fra indførselsstedet til et af de i litra a) nævnte bestemmelsessteder, hvis varerne sendes af en fysisk eller juridisk person, der på betingelser fastsat af de kompetente myndigheder i indførselsmedlemsstaten er godkendt hertil af disse myndigheder, i det følgende benævnt den "registrerede afsender".
2. Uanset litra i) og ii) i stk. 1, litra a), kan bestemmelsesmedlemsstaten på betingelser, som den selv fastsætter, tillade, at punktafgiftspligtige varer flyttes under punktafgiftssuspension til et direkte leveringssted beliggende op dens område, hvis dette sted er blevet udpeget af den godkendte oplagshaver i bestemmelsesmedlemsstaten eller af den registrerede modtager.

Den godkendte oplagshaver og den registrerede modtager forbliver ansvarlige for aflevering af den i artikel 23, stk. 1, nævnte rapport.

3. Stk. 1 og 2 finder anvendelse på bevægelser af punktafgiftspligtige varer, der er omfattet af nulsats, og som ikke er overgået til forbrug.

Artikel 17

1. De kompetente myndigheder i afsendelsesmedlemsstaten kræver på betingelser, som de selv fastsætter, at de risici, der er forbundet med varebevægelser under punktafgiftssuspension, dækkes af en sikkerhed, som kan stilles af en eller flere af følgende personer:
- a) den godkendte oplagshaver, der afsender varerne
 - b) den registrerede afsender
 - c) transportøren eller vognmanden
 - d) ejeren af de punktafgiftspligtige varer
 - e) modtageren.
2. Sikkerhedsstillelsen skal være gyldig i hele Fællesskabet.

Medlemsstaterne fastsætter de nærmere regler for sikkerhedsstillelsen.

3. Afsendelsesmedlemsstaten kan give fritagelse for forpligtelsen til at stille sikkerhed i forbindelse med følgende punktafgiftspligtige varebevægelser under punktafgiftssuspension:
- a) varebevægelser, som udelukkende finder sted på dens område
 - b) sending af energiprodukter inden for Fællesskabet ad søvejen eller gennem rørledninger, hvis de andre berørte medlemsstater er enige heri.

Artikel 18

1. En registreret modtager kan hverken oplægge eller afsende punktafgiftspligtige varer under en afgiftssuspensionsordning.

Han skal efterkomme følgende krav:

- a) stille sikkerhed for betaling af punktafgift på betingelser fastsat af de kompetente myndigheder i bestemmelsesmedlemsstaten
 - b) føre en fortegnelse over leveringer af punktafgiftspligtige varer
 - c) føre punktafgiftspligtige varer under punktafgiftssuspension ind i regnskaberne, så snart de ankommer
 - d) acceptere enhver kontrolforanstaltning eller optælling.
2. For en erhvervsdrivende, der kun lejlighedsvis modtager punktafgiftspligtige varer, begrænses den i artikel 16, stk. 1, litra a), nr. ii), omhandlede godkendelse til en nærmere bestemt mængde punktafgiftspligtige varer, en enkelt modtager og en nærmere bestemt periode.

En registreret modtager, der er godkendt i henhold til første afsnit, skal efterkomme følgende krav:

- a) stille sikkerhed for betaling af punktafgift på betingelser fastsat af de kompetente myndigheder i bestemmelsesmedlemsstaten
- b) acceptere enhver kontrolforanstaltning, der gør det muligt for de kompetente myndigheder i bestemmelsesmedlemsstaten at sikre sig, at varerne faktisk er modtaget.

Artikel 19

1. Punktafgiftspligtige varebevægelser under punktafgiftssuspension anses for at begynde, når varerne forlader det afgiftsoplag, hvorfra de afsendes, eller indførselsstedet.
2. Punktafgiftspligtige varebevægelser under punktafgiftssuspension anses for at ophøre, når modtageren har fået overdraget varerne, eller i det i artikel 16, stk. 1, litra a), nr. iii), omhandlede tilfælde når varerne har forladt Fællesskabets område.

AFDELING 2

PROCEDURE, DER SKAL FØLGES VED PUNKTAFGIFTSPLIGTIGE VARERS BEVÆGELSE UNDER PUNKTAFGIFTSSUSPENSION

Artikel 20

1. Punktafgiftspligtige varebevægelser anses kun for at finde sted under punktafgiftssuspension, hvis det foregår på grundlag af et elektronisk administrativt dokument, der er behandlet som angivet i stk. 2 og 3.
2. For så vidt angår stk. 1, sender afsenderen et udkast til det elektroniske administrative dokument til de kompetente myndigheder i afsendelsesmedlemsstaten via det edb-system, der er indført ved beslutning nr. 1152/2003/EF, i det følgende benævnt "edb-systemet".
3. De kompetente myndigheder i afsendelsesmedlemsstaten foretager en elektronisk kontrol af, om dataene i udkastet til det elektroniske administrative dokument er komplette og korrekte.

Når disse data er komplette og korrekte, giver myndighederne dokumentet en unik administrativ referencekode.

De sender det elektroniske administrative dokument med den administrative referencekode til afsenderen.

4. I de i artikel 16, stk. 1, litra a), nr. i), ii) og iv), omhandlede tilfælde sender de kompetente myndigheder i afsendelsesmedlemsstaten det elektroniske administrative dokument videre til de kompetente myndigheder i bestemmelsesmedlemsstaten, som sender det videre til modtageren, hvis modtageren er en godkendt oplagshaver eller en registreret modtager.

Hvis de punktafgiftspligtige varer er beregnet til en godkendt oplagshaver i afsendelsesmedlemsstaten, sender de kompetente myndigheder i denne medlemsstat det elektroniske administrative dokument direkte videre til vedkommende.

5. I det i artikel 16, stk. 1, litra a), nr. iii), omhandlede tilfælde sender de kompetente myndigheder i afsendelsesmedlemsstaten det elektroniske administrative dokument videre til de kompetente myndigheder i den medlemsstat, hvor udførselsangivelsen er indgivet i medfør af artikel 161, stk. 5, i forordning (EF) nr. 2913/92, i det følgende benævnt "udførselsmedlemsstaten", hvis denne medlemsstat er en anden end afsendelsesmedlemsstaten.
6. Afsenderen opgiver den administrative referencekode til den person, der ledsager varerne.

Koden skal være tilgængelig under hele varebevægelsen under punktafgiftssuspension.

7. Afsenderen kan annullere det elektroniske administrative dokument, så længe varebevægelsen ikke er begyndt i henhold til artikel 19, stk. 1.
8. Afsenderen kan ændre bestemmelsesstedet under varebevægelsen under punktafgiftssuspension til et nyt bestemmelsessted, som skal være et af de bestemmelsessteder, der er omhandlet i artikel 16, stk. 1, litra a), nr. i), ii) eller iii), eller i givet fald i artikel 16, stk. 2.

Artikel 21

I tilfælde af sendinger under punktafgiftssuspension af energiprodukter ad søvejen eller ad indre vandveje til en modtager, som ikke er endelig kendt på det tidspunkt, hvor afsenderen sender det i artikel 20, stk. 2, omhandlede udkast til det elektroniske administrative dokument, kan de kompetente myndigheder i afsendelsesmedlemsstaten tillade, at afsenderen udelader dataene vedrørende modtageren i det pågældende dokument.

Så snart disse data kendes, sender afsenderen dem til de kompetente myndigheder i afsendelsesmedlemsstaten.

Artikel 22

De kompetente myndigheder i afsendelsesmedlemsstaten kan på betingelser fastsat af denne medlemsstat tillade, at afsenderen ved brug af edb-systemet opsplitter en sending under punktafgiftssuspension af energiprodukter i to eller flere sendinger, forudsat at den samlede mængde af punktafgiftspligtige varer ikke ændres.

Medlemsstaterne kan også bestemme, at en sådan opsplitning ikke må foretages på deres område.

Artikel 23

1. Ved modtagelse af punktafgiftspligtige varer på et af de bestemmelsessteder, der er omhandlet i artikel 16, stk. 1, litra a), nr. i), ii) eller iv), eller i artikel 16, stk. 2, skal modtageren straks sende en rapport om modtagelsen heraf, i det følgende benævnt "modtagelsesrapport", til de kompetente myndigheder i bestemmelsesmedlemsstaten via edb-systemet.

Disse myndigheder giver de i artikel 11, stk. 1, omhandlede modtagere den hjælp, der er nødvendig, for at der kan indsendes en modtagelsesrapport via edb-systemet.

2. De kompetente myndigheder i bestemmelsesmedlemsstaten foretager en elektronisk kontrol af, om dataene i modtagelsesrapporten er komplette og korrekte, og bekræfter derefter over for modtageren, at den er registreret, og sender den til de kompetente myndigheder i afsendelsesmedlemsstaten.
3. De kompetente myndigheder i afsendelsesmedlemsstaten sender modtagelsesrapporten videre til afsenderen. Hvis afsendelses- og bestemmelsesstederne er beliggende i samme medlemsstat, sender de kompetente

myndigheder i denne medlemsstat modtagelsesrapporten videre direkte til afsenderen.

Artikel 24

1. I det i artikel 16, stk. 1, litra a), nr. iii), omhandlede tilfælde udfyldes der en rapport, i det følgende benævnt "udførselsrapport", af de kompetente myndigheder i udførselsmedlemsstaten på grundlag af den attestation, der er givet af udpassagetoldstedet, jf. artikel 793, stk. 2, i Kommissionens forordning (EF) nr. 2454/93²², eller af det toldsted, hvor de i artikel 3, stk. 2, i dette direktiv omhandlede formaliteter bliver gennemført, til attesting af, at de punktafgiftspligtige varer har forladt Fællesskabets område.
2. De kompetente myndigheder i udførselsmedlemsstaten foretager en elektronisk kontrol af, om dataene fra den i stk. 1 omhandlede attesting er komplette og korrekte, og hvis afsendelsesmedlemsstaten er en anden end udførselsmedlemsstaten, sender de udførselsrapporten til de kompetente myndigheder i afsendelsesmedlemsstaten.
3. De kompetente myndigheder i afsendelsesmedlemsstaten sender udførselsrapporten videre til afsenderen.

Artikel 25

1. Modtagelsesrapporten eller udførselsrapporten er bevis for, at varebevægelsen er ophørt i overensstemmelse med artikel 19, stk. 2.
2. Hvis modtagelsesrapporten eller udførselsrapporten ikke foreligger, herunder hvis edb-systemet ikke er tilgængeligt, kan der indgives et alternativt bevis for, at varebevægelsen under punktafgiftssuspension er ophørt, ved at de kompetente myndigheder i bestemmelsesmedlemsstaten på grundlag af et passende bevis med en påtegning angiver, at de afsendte punktafgiftspligtige varer har nået deres bestemmelsessted, eller i det i artikel 16, stk. 1, litra a), nr. iii), omhandlede tilfælde ved at de kompetente myndigheder i den medlemsstat, hvor udpassagetoldstedet er beliggende, med en påtegning attesterer, at de punktafgiftspligtige varer har forladt Fællesskabets område.

Et dokument indsendt af modtageren med de samme data som modtagelsesrapporten er et passende bevis, for så vidt angår første afsnit.

Artikel 26

1. Hvis edb-systemet ikke er tilgængeligt kan en godkendt oplagshaver eller en registreret afsender starte en punktafgiftspligtig varebevægelse under punktafgiftssuspension på følgende betingelser:

²² EFT L 253 af 11.10.1993, s. 1.

- a) varerne skal være ledsaget af et papirdokument med de samme data som udkastet til det elektroniske administrative dokument, der er omhandlet i artikel 20, stk. 2
- b) vedkommende skal underrette de kompetente myndigheder i afsendelsesmedlemsstaten på afsendelsestidspunktet.

Når systemet igen er tilgængeligt, skal afsenderen straks sende et udkast til det elektroniske administrative dokument. Dette dokument erstatter det i første afsnit, litra a), omhandlede papirdokument, så snart det er blevet behandlet i overensstemmelse med artikel 20, stk. 3, og proceduren for det elektroniske administrative dokument finder anvendelse.

Indtil det elektroniske administrative dokument er blevet behandlet i overensstemmelse med artikel 20, stk. 3, anses varebevægelsen for at finde sted under punktafgiftssuspension på grundlag af papirdokumentet.

2. Hvis edb-systemet ikke er tilgængeligt, kan en godkendt oplagshaver eller en registreret afsender meddele de i artikel 20, stk. 8, eller artikel 22, omhandlede oplysninger ved hjælp af andre kommunikationsmidler. I den forbindelse skal vedkommende underrette de kompetente myndigheder i afsendelsesmedlemsstaten på det tidspunkt, hvor ændringen af bestemmelsesstedet eller opsplitningen af sendingen påbegyndes.

Stk. 1, andet afsnit, finder tilsvarende anvendelse.

Indtil de kompetente myndigheder i afsendelsesmedlemsstaten har udført den nødvendige elektroniske kontrol og sendt det pågældende elektroniske administrative dokument til afsenderen, anses den eller de pågældende varebevægelser for at finde sted under punktafgiftssuspension på grundlag af de oplysninger, der er meddelt i overensstemmelse med første afsnit.

3. Kommissionen kan efter proceduren i artikel 40, stk. 2, fastsætte, hvilke regler og procedurer der skal følges i de tilfælde, hvor edb-systemet ikke er tilgængeligt.

Artikel 27

Kommissionen vedtager foranstaltninger efter proceduren i artikel 40, stk. 2, for at fastlægge:

- 1) struktur og indhold af de meddelelser, der skal udveksles med hensyn til artikel 20-24 mellem de personer og kompetente myndigheder, der er berørt af en punktafgiftspligtig varebevægelse under punktafgiftssuspension og mellem de således berørte kompetente myndigheder
- 2) regler og procedurer for udveksling af de i nr. 1) omhandlede meddelelser.

AFDELING 3

FORENKLEDE PROCEDURER

Artikel 28

Medlemsstaterne kan indføre forenkledede procedurer i forbindelse med varebevægelser under punktafgiftssuspension, som udelukkende finder sted på deres område.

Artikel 29

De berørte medlemsstater kan efter aftale indføre forenkledede procedurer for følgende varebevægelser under punktafgiftssuspension:

- 1) hyppige og regelmæssige varebevægelser mellem bestemte økonomiske operatører i to eller flere medlemsstater
- 2) hyppige og regelmæssige varebevægelser mellem bestemte økonomiske operatører i en enkelt medlemsstat via en anden medlemsstat
- 3) sendinger gennem rørledninger mellem to eller flere medlemsstater.

KAPITEL V

Punktafgiftspligtige varers bevægelse efter overgang til forbrug og beskatning heraf

AFDELING 1

ANSKAFFELSER FORETAGET AF PRIVATPERSONER

Artikel 30

1. Punktafgiften for punktafgiftspligtige varer, som privatpersoner anskaffer til eget brug og selv transporterer fra en medlemsstat til en anden, forfalder kun i den medlemsstat, hvor de punktafgiftspligtige varer anskaffes.

Hvad angår andre punktafgiftspligtige varer end forarbejdet tobak, der anskaffes af privatpersoner, gælder første afsnit også i de tilfælde, hvor varerne transporteres på deres vegne.

Beskatning i den medlemsstat, hvor varerne anskaffes, finder ligeledes anvendelse på punktafgiftspligtige varer, der sendes fra en privatperson til en anden uden direkte eller indirekte betaling.

2. For at kunne fastslå, om de i stk. 1 omhandlede punktafgiftspligtige varer er bestemt til privat brug, skal medlemsstaterne mindst tage hensyn til følgende:
 - a) den forretningsmæssige status hos den person, der er i besiddelse af de punktafgiftspligtige varer, og vedkommendes begrundelse for at være i besiddelse af dem
 - b) stedet, hvor de punktafgiftspligtige varer befinder sig, eller i givet fald den anvendte transportform
 - c) ethvert dokument vedrørende de punktafgiftspligtige varer
 - d) arten af de punktafgiftspligtige varer
 - e) mængden af de punktafgiftspligtige varer.

AFDELING 2

OPLÆGNING I EN ANDEN MEDLEMSSTAT

Artikel 31

1. Når punktafgiftspligtige varer, der allerede er overgået til forbrug i en medlemsstat, oplægges til erhvervmæssige formål i en anden medlemsstat, forfalder punktafgiften i den anden medlemsstat.

Erhvervmæssige formål anses for at være alle andre formål end privatpersoners eget brug, jf. artikel 30, stk. 2.

Når forarbejdet tobak i de tilfælde, der er omhandlet i artikel 30, stk. 1, ikke transporteres af privatpersonen selv, anses det for at være oplagt til erhvervmæssige formål.
2. Når punktafgiftspligtige varer, som allerede er overgået til forbrug i en medlemsstat, flyttes inden for Fællesskabet, anses disse varer ikke for at være oplagt til erhvervmæssige formål, indtil de når bestemmelsesmedlemsstaten, forudsat at varebevægelsen sker på grundlag af formaliteterne i artikel 32, stk. 3, litra a), b) og c), eller i artikel 34, stk. 4, litra a), b) og c), afhængigt af omstændighederne, jf. dog artikel 36.
3. Punktafgiftspligtige varer, som er oplagt om bord på et skib eller fly, der sejler eller flyver mellem to medlemsstater, men som ikke er tilgængelige for salg, når skibet eller flyet befinder sig på en af medlemsstaternes område, anses ikke for at være oplagt til erhvervmæssige formål i den pågældende medlemsstat.
4. Punktafgiften i den medlemsstat, hvor overgangen til forbrug fandt sted, godtgøres eller eftergives, hvis de kompetente myndigheder i bestemmelsesmedlemsstaten har konstateret, at punktafgiften er forfaldet.

Artikel 32

1. I den situation, der er omhandlet i artikel 31, stk. 1, første afsnit, er det den person, der er i besiddelse af de punktafgiftspligtige varer, eller på hvis vegne varerne er oplagt, der hæfter for betalingen af punktafgiften.

Men hvis de punktafgiftspligtige varer er oplagt med henblik på at blive leveret til en erhvervsdrivende eller til et offentligretligt organ, der er etableret i den medlemsstat, hvor varerne er oplagt, er det denne erhvervsdrivende eller dette organ, der hæfter for betalingen af punktafgiften.

I det i andet afsnit omhandlede tilfælde tillader de kompetente myndigheder, at sælger efter dennes anmodning kan erstatte den pågældende erhvervsdrivende eller det pågældende offentligretlige organ som den, der hæfter for betalingen af punktafgiften, forudsat at sælgeren opfylder kravene i artikel 34, stk. 4.

2. Når den person, der er i besiddelse af de punktafgiftspligtige varer, eller på hvis vegne de er oplagt, ikke er etableret i den medlemsstat, hvor varerne er oplagt, skal vedkommende opfylde kravene i artikel 34, stk. 4.

3. I andre end de i stk. 1, tredje afsnit, og stk. 2 omhandlede tilfælde skal den person, der hæfter for betalingen af punktafgiften, gøre følgende:

- a) forud for afsendelsen af varerne indgive en angivelse til de kompetente myndigheder i bestemmelsesmedlemsstaten og stille sikkerhed for betaling af punktafgiften
- b) sørge for, at varer, der sendes mellem medlemsstater, ledsages af et dokument, i det følgende benævnt "ledsagedokumentet"
- c) betale bestemmelsesmedlemsstatens punktafgifter efter den procedure, der er fastsat af denne medlemsstat
- d) acceptere enhver kontrolforanstaltning, der gør det muligt for de kompetente myndigheder i bestemmelsesmedlemsstaten at sikre sig, at de punktafgiftspligtige varer faktisk er modtaget, og at den for dem forfaldne punktafgift er blevet betalt.

4. Kommissionen vedtager efter proceduren i artikel 40, stk. 2, foranstaltninger til fastlæggelse af ledsagedokumentets form og indhold.

Artikel 33

1. Når punktafgiftspligtige varer, der allerede er overgået til forbrug i en medlemsstat, skal sendes til et bestemmelsessted i denne medlemsstat via en anden medlemsstats område, gælder følgende krav:

- a) en sådan varebevægelse skal finde sted på grundlag af ledsagedokumentet og skal følge en hensigtsmæssig transportvej

- b) afsenderen skal forud for afsendelse af de punktafgiftspligtige varer indgive en angivelse til de kompetente myndigheder på afgangsstedet
 - c) modtageren skal attestere modtagelsen af varerne efter de regler, der er fastlagt af de kompetente myndigheder på bestemmelsesstedet
 - d) afsender og modtager skal acceptere enhver kontrolforanstaltning, der gør det muligt for deres egne skattemyndigheder at sikre sig, at varerne faktisk er modtaget.
2. Hvis punktafgiftspligtige varer sendes hyppigt og regelmæssigt på de i stk. 1 nævnte betingelser, kan medlemsstaterne på grundlag af bilaterale administrative aftaler, tillade, at der benyttes en forenklet procedure.

AFDELING 3

FJERNALG

Artikel 34

1. Hvis punktafgiftspligtige varer, der allerede er overgået til forbrug i en medlemsstat, købes af personer, der handler som privatpersoner, og de sendes eller transporteres direkte eller indirekte til en anden medlemsstat af sælgeren eller på dennes vegne, omfattes de af punktafgift i bestemmelsesmedlemsstaten.
2. I det i stk. 1 nævnte tilfælde forfalder punktafgiften, når de punktafgiftspligtige varer leveres.
3. Punktafgiften i bestemmelsesmedlemsstaten forfalder hos sælgeren.
4. Sælgeren skal opfylde følgende krav:
 - a) lade sig registrere hos skattemyndighederne i den medlemsstat, hvorfra de afgiftspligtige varer sendes
 - b) stille sikkerhed for betaling af punktafgiften hos et skattekontor, der af bestemmelsesmedlemsstaten er specifikt udpeget til at tage sig af fjernsalg, inden afsendelsen af de afgiftspligtige varer
 - c) på de handelsdokumenter, der ledsager forsendelserne af punktafgiftspligtige varer, angive det registreringsnummer, der henvises til i stk. 5, tredje afsnit
 - d) ved udløbet af en periode, der fastsættes af den enkelte medlemsstat, sende det i litra b) omhandlede skattekontor et dokument, hvor det er angivet, hvilke mængder af punktafgiftspligtige varer der er leveret i løbet af den pågældende periode.
5. Bestemmelsesmedlemsstaten fastsætter betingelserne for, hvordan den i stk. 4, litra b), nævnte sikkerhed skal beregnes.

I forbindelse med sikkerhedsstillelsen skal sælger fremlægge det i stk. 4, litra a), omhandlede registreringsdokument.

Bestemmelsesmedlemsstaten udleverer derefter et registreringsnummer til sælger.

6. Det i stk. 4, litra d), omhandlede dokument påtegnes af de i stk. 4, litra a), nævnte skattemyndigheder og ledsages i givet fald af de administrative dokumenter og handelsdokumenter, som kræves af bestemmelsesmedlemsstaten.

Punktafgiften betales efter den procedure, der er fastlagt af bestemmelsesmedlemsstaten.

7. I det i stk. 1 nævnte tilfælde godtgøres eller eftergives punktafgiften i den første medlemsstat efter sælgers anmodning, såfremt sælgeren har fulgt proceduren i stk. 4.

Hvis sælger er en godkendt oplagshaver, kan medlemsstaterne fastsætte, at proceduren for godtgørelse eller eftergivelse af punktafgiften forenkles.

8. Kommissionen fastlægger efter proceduren i artikel 40, stk. 2, form og indhold af de i stk. 4, litra a) og d), omhandlede dokumenter og fastsætter, hvilke data der skal anføres i de i litra c) nævnte handelsdokumenter.

AFDELING 4

ØDELÆGGELSE OG TAB

Artikel 35

Når punktafgiftspligtige varer er omfattet af punktafgift på grundlag af artikel 31, stk. 1, første afsnit, eller af artikel 34, stk. 1, forfalder afgiften ikke for punktafgiftspligtige varer, der bliver totalt ødelagt eller uigenkaldeligt tabt.

Andet og tredje afsnit i artikel 7, stk. 4, finder tilsvarende anvendelse for disse varer.

Den i henhold til artikel 32, stk. 3, litra a), eller artikel 34, stk. 4, litra b), stillede sikkerhed frigives helt eller delvis.

AFDELING 5

UREGELMÆSSIGHEDER UNDER PUNKTAFGIFTSPLIGTIGE VARERS BEVÆGELSER

Artikel 36

1. Hvis punktafgiftspligtige varer, som flyttes i overensstemmelse med artikel 31, stk. 2, ikke når frem til bestemmelsesmedlemsstaten, forfalder punktafgiften som anført i artikel 31, stk. 1, første afsnit, i den medlemsstat, hvor den pågældende varebevægelse ophørte, eller hvor varerne forlod den pågældende varebevægelse.

Afgiften skal erlægges af den person, som stillede sikkerhed for betaling heraf i overensstemmelse med artikel 32, stk. 3, litra a), eller artikel 34, stk. 4, litra b).

Så snart der foreligger bevis for, at de kompetente myndigheder i den berørte medlemsstat har slået fast, at punktafgiften er forfaldet, foretager forbrugsmedlemsstaten godtgørelse eller eftergivelse af punktafgiften; bestemmelsesmedlemsstaten frigiver den stillede sikkerhed efter artikel 32, stk. 3, litra a), eller artikel 34, stk. 4, litra b).

Hvis varebevægelsen ophører, eller varerne forlader varebevægelsen, i forbrugsmedlemsstaten, frigiver bestemmelsesmedlemsstaten den stillede sikkerhed efter artikel 32, stk. 3, litra a), eller artikel 34, stk. 4, litra b).

2. Hvis det ikke er muligt at fastslå, hvor den i stk. 1 nævnte varebevægelse ophørte, eller hvor varerne forlod varebevægelsen, anses denne begivenhed, i det følgende benævnt "uregelmæssigheden", for at have fundet sted i forbrugsmedlemsstaten.

Men hvis det inden udløbet af en periode på tre år regnet fra datoen for afsendelse af varerne påvises, i hvilken medlemsstat uregelmæssigheden fandt sted, underretter den pågældende medlemsstat de kompetente myndigheder i forbrugsmedlemsstaten.

Så snart der foreligger bevis for, at punktafgiften er blevet opkrævet i den anden medlemsstat, foretager forbrugsmedlemsstaten godtgørelse eller eftergivelse af afgiften.

3. Hvis det ikke vides, hvor uregelmæssigheden fandt sted, anses det i forbindelse med denne artikel for at være sket på det tidspunkt, hvor de punktafgiftspligtige varer blev afsendt.

KAPITEL VI

Andet

AFDELING 1

MÆRKER

Artikel 37

1. Med forbehold af artikel 7, stk. 1, kan medlemsstaterne kræve, at punktafgiftspligtige varer skal forsynes med afgiftsmærker eller nationale godkendelsesmærker, som anvendes til skattemæssige formål, på det tidspunkt, hvor de overgår til forbrug på deres område, eller i det tilfælde, der er omhandlet i artikel 31, stk. 1, første afsnit, og artikel 34, stk. 1, når de kommer ind på deres område.
2. Medlemsstater, der kræver anvendelse af afgiftsmærker eller nationale godkendelsesmærker, jf. stk. 1, er forpligtet til at stille dem rådighed for de godkendte oplagshavere i de øvrige medlemsstater.

3. Med forbehold af andre bestemmelser, medlemsstaterne måtte fastsætte for at sikre en korrekt anvendelse af nærværende artikel og undgå svig, unddragelse eller misbrug, påser de, at mærkerne ikke skaber hindringer for den fri bevægelighed af punktafgiftspligtige varer.

Når sådanne mærker påsættes punktafgiftspligtige varer, skal ethvert beløb, der betales eller stilles som sikkerhed for at få mærkerne, godtgøres, eftergives eller frigives af den medlemsstat, som udstedte dem, hvis punktafgiften er forfaldet og er blevet opkrævet i en anden medlemsstat.

4. Afgifts- eller godkendelsesmærkerne, jf. stk. 1, gælder i den medlemsstat, der har udstedt dem. Medlemsstaterne kan dog gensidigt anerkende hinandens mærker.

AFDELING 2

MINDRE VINPRODUCENTER

Artikel 38

1. Medlemsstaterne kan fritage mindre vinproducenter for kravene i kapitel III og IV samt for andre krav i forbindelse med varebevægelser og kontrol. Når sådanne mindre producenter selv foretager transaktioner inden for Fællesskabet, skal de underrette deres kompetente myndigheder herom og opfylde kravene i Kommissionens forordning (EF) nr. 884/2001²³.
2. Ved mindre vinproducenter forstås personer, der i gennemsnit producerer under 1 000 hl vin om året.
3. Hvis mindre vinproducenter er fritaget i henhold til stk. 1, skal modtageren ved hjælp af det dokument, der kræves i forordning (EØF) nr. 884/2001, eller ved en henvisning til det, underrette de kompetente myndigheder i bestemmelsesmedlemsstaten om de modtagne vinleverancer.

AFDELING 3

FORSYNINGER TIL SKIBE OG FLY

Artikel 39

Indtil Rådet har vedtaget fællesskabsbestemmelser om forsyninger til skibe og fly, kan medlemsstaterne opretholde deres nationale bestemmelser desangående.

²³ EFT L 128 af 10.5.2001, s. 32.

KAPITEL VII

Afsluttende bestemmelser

Artikel 40

1. Kommissionen bistås af et udvalg benævnt "Punktafgiftsudvalget".
2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5 og 7 i afgørelse 1999/468/EF.
Fristen i artikel 5, stk. 6, i afgørelse 1999/468/EF, fastsættes til tre måneder.

Artikel 41

Ud over opgaver i henhold til artikel 40, undersøger Punktafgiftsudvalget de spørgsmål om anvendelsen af fællesskabsbestemmelserne om punktafgift, der rejses af udvalgets formand enten på eget initiativ eller på anmodning af en medlemsstats repræsentant.

Artikel 42

Direktiv 92/12/EØF ophæves med virkning fra den [1. april 2009].

Henvisninger til det ophævede direktiv gælder som henvisninger til nærværende direktiv og læses efter sammenligningstabellen i bilaget.

Artikel 43

Indtil den [31. december 2009] kan afsendelsesmedlemsstaterne fortsat tillade, at punktafgiftspligtige varebevægelser under punktafgiftssuspension bliver indledt på grundlag af de formaliteter, der er fastsat i artikel 15, stk. 6, og artikel 18 i direktiv 92/12/EØF.

Sådanne varebevægelser samt afslutningen heraf er omfattet af bestemmelserne i første afsnit samt af artikel 15, stk. 4 og 5, og artikel 19 i direktiv 92/12/EØF. Artikel 15, stk. 4, i det pågældende direktiv finder anvendelse på alle kautionister, der er udpeget i overensstemmelse med artikel 17, stk. 1, i nærværende direktiv.

Artikel 20-26 i dette direktiv finder ikke anvendelse på disse varebevægelser.

Artikel 44

1. Medlemsstaterne vedtager og offentliggør senest den [28. februar 2009] de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme dette direktiv. De tilsender straks Kommissionen disse bestemmelser med en sammenligningstabel, som viser sammenhængen mellem de pågældende bestemmelser og dette direktiv.

De anvender disse bestemmelser fra den [1. april 2009].

Disse bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne tilsender Kommissionen de vigtigste nationale bestemmelser, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 45

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 46

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den ...

*På Rådets vegne
Formand*

BILAG

Sammenligningstabel 1: Direktiv 92/12/EØF > Nyt direktiv			
Artikel i direktiv 92/12/EØF	Ny artikel	Artikel i direktiv 92/12/EØF	Ny artikel
1	1	15(6)	21
2	5, 6	16	18
3(1)	1	17	-
3(2)	2(2)	18(1)	20(1), 20(2), 27
3(3)	2(3)	18(2-6)	-
4	4	19	20(3-5), 23, 24, 29
5(1)	2(1), 7(2)	20	9
5(2)	7(2)	21	37
5(3)	-	22(1), 22(2)	10
		22(3)	31(4)
		22(4)	34(7)
		22(5)	-
6(1)	7(1), 7(2)	23(1)	11
		23(1a)	12
		23(2)	-
6(2)	8	23(3)	-
7	31, 32, 33	23(4)	-
8	30	23(5)	39
9	30	24	40, 41
10	34	25	-
11	14(1), 14(2)	26	-
12	15(1)	26a	-
13	15(2)	27	-
14	7(4), 7(5)	28	-
15(1)	16(1), 16(3)	29	38
15(2)	-	30	-
15(3)	17	30a	-
15(4)	19(2)	31	44, 45
15(5)	20(8)	32	46

Sammenligningstabel 2: Nyt direktiv > Direktiv 92/12/EØF

Ny artikel	Artikel i direktiv 92/12/EØF	Ny artikel	Artikel i direktiv 92/12/EØF
1	1, 3(1)	21	15(6)
2(1-3)	5(1), 3(2), 3(3)	22	Nyt
3	Nyt	23	19
4	4	24	19
5, 6	2	25	Nyt
7(1), 7(2)	6(1), 5(1), 5(2)	26	Nyt
7(3)	Nyt	27	18(1)
7(4), 7(5)	14	28	Nyt
8	6(2)	29	19(2)
9	20	30	8, 9
10	22(1), 22(2)	31, 32, 33	7
		31(4)	22(3)
		34(7)	22(4)
11	23(1)	34	10
12	23(1a)		
13	Nyt	35	Nyt (KOM(2004) 227)
14	11	36	Nyt (KOM(2004) 227)
15	12, 13	37	21
16(1), 16(3)	15(1)	38	29
16(2)	Nyt		
17	15(3)	39	23(5)
18	16	40	24(1-3)
19(1)	Nyt	41	24(4)
19(2)	15(4)	42	Nyt
20(1), 20(2)	18(1)	43	Nyt
20(3-5)	19	44	31
20(6), 20(7)	Nyt	45	31
20(8)	15(5)	46	32